

Jos nainen jo oli naimisissa, hänen aviomiehensä katosi, ilmoitettiin kuolleeksi ja naisen käskettiin naida suurikokoinen sotilas.

Nykyiset sulkeiset eivät ole juuri mitään senaikaiseen äksiisin verrattuna. Tavalliseen sotilaskoulutukseen kuuluivat monimutkaiset muodostelmat jotta kertalaukaistavilla tuliaseilla saatiin aikaan mahdollisimman suuri vaikutus. Huolimaton käännös johti kersantin piiskanikuihin. Jos kuningas oli valvomassa lennikkirykmenttinsä harjoituksia, hänellä oli keppi mukanaan. Kuninkaan keppi kolahti kenen tahansa päähän joka teki puolen askeleen virheen sulkeisissa. Puolustautuminen oli majesteettirikos. Jopa kruununprinssi Fredrik (tuleva Fredrik Suuri) sai isältään julkisesti selkäänsä. Tietysti pakkovärvätyt yrittivät karata. Jos heidät saatiin kiinni, heidät pistettiin kujanjuoksuun jossa heidän oli juostava kahden sotilasrivin välistä sotilaiden hakatessa heitä rautasauvoilla. Joskus rangastus oli niin moninkertainen - jopa kolmikymmentä kertaa tätä samaa - että uhri mieluummin valitsi hirsipuun.

Tästä porukasta on sanottava vain yksi hyvä asia - rykmentti ei koskaan joutunut taistelukentälle koska monarkki pelkäsi leikkikalunsa naarmuuntuvan.

1740 Fredrik Vilhelm otti ja kuoli. Kuningas Fredrik Suurella puolestaan ei ollut aikaa ja rahaa moiseen ja hän hajotti koko rykmentin. Melkein kahdenkymmenen vuoden palvelun jälkeen suurikokoiset miehet lähtivät kotimaihinsa joissa heitä enää tuskin tunnettiin. Jotkut preussilaiset saivat töitäkin mutta useille vain annettiin kerjäämislupa.

Ja sitten olisi vielä se Robert Wadlow...

"TAAKSE POISTU!
KUULUUKO!
TAAKSE POISTU!!!!"